

הט (ירושלים) 42224-08-25 - לאה באבד נ' יאיר מאמא

ה"ט (ירושלים) 42224-08-25 - לאה באבד נ' יאיר מאמאשלום ירושלים

ה"ט (ירושלים) 42224-08-25

לאה באבד

נגד

יאיר מאמא

בית משפט השלום בירושלים

[22.08.2025]

כבוד השופטת ליאת בנמלך

החלטה

1. המבקשת עותרת למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: חוק מניעת הטרדה מאיימת), כנגד המשיב.

המבקשת שוכרת, בשכירות משנה, חדר בדירת מגורים (בה יש שני שוכרים נוספים) ברחוב כורש 14 בירושלים (להלן: הדירה), וזאת בהתאם להסכם שנחתם בינה לבין השוכר מר אשר אהרונוב (להלן: אהרונוב). בהתאם להסכם, תקופת שכירות המשנה ("סאבלט") היא מיום 11.7.2025 ועד ליום 31.8.2025 (מסמך מ/1).

בדיון שנערך ביום 17.8.2025 טענה המבקשת כי היא אינה יודעת ממי אהרונוב שוכר את הדירה. כן טענה המבקשת כי למרות התאריך שצוין בהסכם השניים הסכימו בעל פה על תקופת שכירות עד ליום 15.10.2025, ועל כך שיחתמו חוזה לתקופה נוספת. אולם, כך טענה, לפתע אהרונוב החל להתחמק מחתימה בתואנות שונות, ואף החל להוציא לה שם רע ברשתות חברתיות, כשהוא מפרסם כתבה שפורסמה בעניינה באתר אינטרנט (לטענתה בניגוד להחלטה שיפוטית), מה שפוגע ביכולתה למצוא מושכר אחר.

הבקשה אינה מופנית כלפי אהרונוב אלא כלפי המשיב, יאיר מאמא. ביחס אליו טענה המבקשת בדיון במעמד צד אחד כי ככל הנראה מדובר בעבריין שאהרונוב פנה אליו כדי שיאיים עליה. לטענתה המשיב הגיע לדירה ביום 6.8.2025, אמר לה שהוא בעל הדירה, שעליה לפנות את החדר עד ליום 1.9.2025 ורצה לבדוק את החדר. לדבריה המשיב אמר לה שיגיע שוב לדירה, כי הוא מאיים עליה וכי אף לא אמר לה את שמו האמיתי. המבקשת ביקשה ליתן צו המורה למשיב לא להגיע לדירה עד למועד הפינוי ולא לפנות אליה, וכן צו המתיר לה להישאר בדירה עד ליום 15.10.2025.

2. בדיון במעמד הצדדים הבהיר המשיב כי בנו הוא בעל חמישים אחוז מהזכויות בדירה, וכי הוא מטפל עבור בנו ועבור שותפו בדירה ובהשכרתה. המשיב ציין כי אהרונוב השכיר בשכירות משנה את החדר ללא ידיעתו, וללא אישורו. כן טען המשיב כי הוא ביקש לערוך בדיקה בדירה לבקשת אחד השוכרים אך המבקשת אמרה שלא תפתח את דלת הדירה. כן טוען המשיב כי הוא הגיע לדירה עם אהרונוב שביקש לבדוק האם מצב הדירה תקין, וכי הוא אמר לה באותו מעמד שהוא כנציג של בעלי הדירה רשאי לבדוק את הדירה. כן אמר המשיב כי הוא הודיע למבקשת שהוא מכבד את ההסכם בינה לבין אהרונוב, אך כי עליה לפנות את הדירה עד ליום 31.8.2025, ובעקבות כך כתבה לו הודעות רבות (והפנה לחלקן).

- אהרונוב העיד כי כאשר חתם על הסכם עם המבקשת אמר שייתכן והחזרה יוארך עד ליום 15.10.2025, אך הוא לא התחייב לכך, והקריא מתוך התכתובות בין הצדדים. כן העיד אהרונוב כי לפני מועד הגעתו לדירה עם המשיב, הוא הודיע למבקשת מראש כי הוא מתעתד להגיע לדירה.
- במענה לכך טענה המבקשת כי המשיב אמר לה שיגיע לדירה לפי רצונו, וכי למחרת האירוע חזר וניסה לפתוח את הדלת, אם כי אישרה שלא ראתה את המשיב למחרת אלא היה נסיון לפתוח את הדירה והיא הניחה שזה המשיב. במענה לכך טען המשיב כי לא הגיע שוב לדירה ולא ניסה לפתוח את הדלת בכוח, והדגיש כי גם בביקורו לא נכנס לחדר ששוכרת המבקשת, ואף התחייב כי עד ליום 31.8.2025 לא יגיע לחדר אותו היא שוכרת, וכי אם ידרש להגיע לדירה יעשה כן בתיאום עם השוכרים הנוספים.
3. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. בהתאם לדין ולפסיקה ככלל קמה עילה לתת סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת מקום בו אדם ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפי המבקש, והנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטרד או יאיים שוב על המבקש ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו (סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת; בר"ע (מחוזי ירושלים) 179/04 שובל נ' ניסים, פסקה 20 (10.8.2004)). עוד יש להזכיר כי בהתחשב במהותו של צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת וההגבלה שהוא טומן על חריות, אין מקום להעניק צו כאמור מקום בו לא הורם הנטל להוכחת קיומה של עילה לתיתו (שם, פסקה 21).
4. בענייננו לא הוכח שהמשיב נקט כלפי המבקשת בפעולה אשר יש בה משום הטרדה מאיימת. המשיב ביקש לבדוק את הנכס בשליחות בנו, שהוא מבעלי הנכס, והגיע לדירה בליווי שוכר הדירה אהרונוב, שהשכיר את החדר למבקשת בשכירות משנה, ואהרונוב העיד כי הוא הודיע למבקשת מראש על הגעתו לדירה. כמו כן, היות שהמבקשת שוכרת בשכירות משנה חדר אחד בלבד, אין באפשרותה למנוע ביקור בדירה כולה לאחר תיאום עם שוכרים נוספים בדירה, ובעניין זה על המשכיר לפעול בהתאם ובכפוף לתנאי ההסכמים הרלבנטיים ולהוראות הדין. בנוסף, טענת המבקשת בבקשתה המקורית כי אהרונוב לקח "עבריון" שיאיים עליה התבררה כלא נכונה, וגם הטענה שהעלתה בבקשתה בכתב, כי למשיב אין שום קשר לדירה, התבררה כלא נכונה.
- בנסיבות המתוארות, בהן המשיב הגיע לדירה עם השוכר-משכיר המשנה, שהודיע למבקשת על הגעתו לדירה, ומשהמשיב הודיע למבקשת כי הוא פועל בשם בעל הדירה, ולא נכנס לחדר אותו היא שוכרת, לא מצאתי כי יש בסיס לקבוע כי המשיב ביצע פעולה העולה כדי הטרדה מאיימת. כמו כן, בנסיבות העניין ולאחר שהתרשמתי ישירות מן הצדדים, אף לא מצאתי בסיס סביר להניח כי המשיב יבצע פעולה העולה כדי הטרדה מאיימת בעתיד. בעניין זה נתתי דעתי גם להצהרתו של המשיב כי עד למועד הפינני שנכתב בהסכם, 31.8.2025, הוא לא ייכנס לחדר אותו שוכרת המבקשת, וכי אם ידרש להגיע לדירה לפני מועד זה יעשה הדבר בתיאום עם השוכרים הנוספים שנמצאים בדירה, ורשמתי לפניי את התחייבותו זו.
- לאמור אוסיף כי המבקשת ביקשה כי ינתן צו האוסר על פינוי שלה מהנכס עד ליום 15.10.2025, ואעיר כי לא מן הנמנע שזו היתה המטרה העיקרית אשר לשמה הגישה המבקשת הליך זה. אולם אין מקום ליתן צו כאמור ולהידרש לטענת המבקשת כי אהרונוב - שכלל אינו צד להליך - התחייב להשכיר לה את החדר עד ליום 15.10.2025, במסגרת הליך המתנהל לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר אינו האכסניה המתאימה לביור טענות כגון דא.
5. מטעמים אלו, הבקשה נדחת.
- משנדחתה הבקשה, הצו הארעי שניתן בהחלטה מיום 17.8.2025, מבוטל.
6. הצדדים ביקשו לחייב את הצד שכנגד בהוצאות.
- לאחר ששקלתי בדבר, מצאתי שלא לחייב את המבקשת בהוצאות, חרף קביעותי לעיל, וזאת בנותני משקל לאופי ולמהות ההליך, וכן לטענת המבקשת כי לא ידעה את זהות המשיב כאשר הגיע לדירה, ולא יעשה אפוא צו להוצאות. המזכירות תשלח לצדדים עותק של החלטה זו.
- ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ה, 22 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.